

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társanál.

Főszerkesztő:

Dr. Székely Albert

Felolós szerkesztő:

Dr. Fehér Márton.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Első teendő!

Írta: Dr. Moskovics Ervin.

Az az eljárás, melyet a mi „legalkotmányosabb“ királyunk 23-án az ő „szeretett hű Magyarország“ küldötteivel szemben tanusított: bizonyára a világ minden intelligens emberét megdöbbeneltette. A történetekben közvetlenül nem érdekeltek azt mondják erre, hogy „itt megáll az embernek az esze“. Nekünk magyaroknak nem az eszünk, de megáll a szívünk dobbanása. De csak egy pillanatra, a következő percben annál hevesebben szólal meg és minden magyar szíve érzi, hogy ezt így hagyni nem szabad, nem lehet!

Itt tenni kell valamit, ha nem akarunk csakugyan „néptörzssze“ leszülni és mint nemzet örök időkre elveszni.

Hadat izent nekünk az abszolutizmus a legsértőbb modorban. Mindnyájan érezzük, hogy hátrálnunk most nem szabad; a harcot fel kell vennünk és mindent megtennünk, hogy megnyerjük az első csatát; mert ha ezt elveszítjük, akkor már is felükerekedett az ellenség, melyet nagyon nehéz lesz a harc további folyamán leráznunk. Az első csatát megnyerni: ennek nagy erkölcsi és taktikai hordereje van!

Igaz ugyan, hogy az első csatát félig-meddig már azzal is majdnem elvesztettük, hogy a nemzet követeli ő szent felsége parancsára csak el is mentek Goluchowski Agenor grófhoz. Sokkal jobb szerettem volna, ha olyan snájdig államfértiu mint Bánffy báró — midőn azon kérdésére, hogy „Felséged tehát azt parancsolja, hogy Goluchowszkival tárgyaljunk?“ a felség egy rideg „igent“ választott, — rögtön azt mondotta volna: „Sajnáljuk, hogy Felséged ebbeli parancsát teljesíteni nem áll módunkban, mert törvényeink szerint idegeneknek a mi belügyeinkbe beleszólásuk nem lehet!“ No de jól tudom, hogy ilyet könnyebben megírni, mint megtenni. Könnyen elképzelhetni, hogy a különös királyi szavak hallatára a nemzet küldötteinek csakugyan megállott a szívük dobbanása és torkukon akadt a szó. De különben is kiköszörülték a csorbát azzal, hogy Goluchowszkinak magának jelen-

tették ki, hogy nem tárgyalnak vele. És ki tudja? Talán helyesebb, legalább a taktika szempontjából helyesebb az ő eljárásuk. Én nem vagyok politikus, nem értek a magasabb taktikához és azért mint magyar ember csak azt tarthatom helyesnek, a mit magyar szívem diktál

De quid nunc?

Sokkal kisebb pont vagyok én semmint tanácsokkal vagy tervekkel álljak elő azok részére, kiket hazaszeretetük, igaz nemzeti érzésök és államfértiu bölcseségük a nemzet legjobbjáivá tettek.

Egy dolgot azonban mégis meg kell mondanom, a mi már régen nyomja a lelkemet, de a mit most is csak azért mondok el, mert látom, hogy ezt senki sem hangoztatja; pedig szerény véleményem szerint ez volna most az első teendő.

Sokat hallottam és olvastam arról, a szabadelvű párt augusztus 23-iki értekezlete előtt, hogy ha a párt tagjai jó hazafiak; lássák be miszerint a haza érdeke megkívánja most tőlük, hogy hagyják ott eddigi pártjukat, és segítsék győzelemre a nemzetjogos kiválmait az által, hogy ők is a koalícióhoz csatlakoznak. Egyenes kifejezett felhívásokat intéztek hozzájuk aziránt, hogy ki-ki a saját lelke érzése és meggyőződése szerint akár a dissidensekhez, akár az új párthoz, vagy a függetlenségi pártba lépjen be, de mindenesetre csatlakozzék a koalícióhoz, mert minél erősebb lesz az száma és erkölcsi tekintélyre, annál könnyebben fogja megvívni a harcot valamennyiünk közös ellenségével. En már akkor is többet kívántam volna a nemzet képviselőitől. De hát a koalícióban egyesült pártok egymás iránti köteles előzékenysége és oportunitizmusá talán kizárta a többre való felhívást, Helyes. Akkor talán elég lett volna az is, — ha megteszik — a mire Kossuth Ferenc felszólította a szabadelvű párt tagjait. Hiszen akkor a mi bolond hiszékenységünk szerint csak egy alkotmányellenes, de voltaképen mégis csak magyar kormány armánykodása volt az ellenségünk.

Azóta egy nagy tapasztalattal lettünk gazdagabbak és egy naiv

ábránddal szegényebbek! Most másképp áll a dolog. Mert nem hiszem, hogy még most sem nyílt volna meg minden igaz magyar ember szeme és ne látná, hogy nem gyege miniszterelnökök ellenségei a mi nemzeti érzelmeinknek.

Sokkal nagyobb ur tagadja meg a mi nemzeti jogainkat — ministeri ellenjegyzés nélkül és caesari modorban hirdeti, hogy soha sem fogja megengedni, hogy a magyar nemzet magyar legyen a saját honában; hogy a nemzet jogai csak ott és csak annyiban fognak érvényesülni a hol és amennyiben azt ő megengedi; a többség akaratát csak akkor veszi tekintbe, ha az az ő külön és ellentétesnek vélt érdekeibe nem ütközik, a nemzet képviselői pedig és annak vezérei csak arra valók, hogy az ő parancsait teljesítsék

Magyar képviselők! Lássátok hát meg végre, hogy hol van a mi közös ellenségünk és ne kicsinyeljétek azt, mert nagy az ő hatalma!

Ezzel a hatalommal szemben csak úgy fogjuk a mi nemzeti jogainkat, a mi nemzeti suverenitásunkat sikeresen megvédeni, ha erre a célra mindnyájan egyesülünk, kik — midőn az ellenségünk szunnyadott — egymás ellen küzdöttünk.

Igen áml Hiszen most is olvasom egyik-másik képviselő vezércikkében, hogy szövetkeznünk, egyesülünk kell a koalíció táborában.

De hát ez most már nem elég!

A szövetkezés még nem egyesülés. A koalíció táborában csak szövetkeznek az egyes pártok, de nem egyesülnek.

Ez most nem elégséges.

Erősebb fegyvert kell adnunk a nemzet vezéreinek kezébe erősebb támaszt, nagyobb sulyt az ő működésüknek. Ez most a fő. Lássák odafent, hogy nem egy pártokra szakadt gyenge néptörzsszel van dolguk, nem egy megalázkodó szolganéppel, de egy önérzetében hatalmas és nemzeti törekvéseiben egységes politikai nemzettel.

Magyar nemzet képviselői! Egyesüljétek mindnyájan a szent célra egy táborban; de nem a részekre osztott koalicionális táborban, hanem a függetlenségi párt

táborában, e g y zászló alatt, mely azt a büszke feliratot viseli: 1848.!

Nem hiszem, hogy a történetek után volna köztetek csak egyetlenegy is, a ki önmagának nem volna kénytelen bevallani, hogy most már belátja, hogy az eddig egyedül üdvözítőnek hirdetett 67-es alapon csakugyan soha sem fognak a mi nemzeti jogaink érvényesülni. Ne resteljétek azt nyíltan is bevallani.

Hiszen ezt most már csak a vak nem látja s csak a hazaáruló nem akarja látni vagy nagyon is látja és éppen azért támogatja ezt az alapot.

Ej! hát lépjétek elő! Ne ingadozzatok, ha magyarok vagytok. Sutba ezzel a színtelen 67-es zászlóval és ragadjátok meg azt a gyönyörű szin pompás 48-as zászlót, mert csak ez alatt fogjátok győzelemre vezetni a magyar nemzetet!

Ha nem volt erkölcstelen dolog sőt hazafias követelmény ama felszólítás, hogy a szabadelvűek lépjének be a koalícióba; miért nem gondoltok hát most ti új pártiak, dissidensek, és valahányan vagytok arra, hogy a nagy veszélyt felismerve, siessetek a függetlenségi és 48-as párt táborába?

Tartson haladéktalanul hadi tanácsot a dissidensek pártja, az új párt, a néppárt és a szabadelvű pártból kilépettek pártja és mindnyájan, akik magyaroknak vallják magukat; oszlássák fel gyorsan pártjaikat — mert itt most nincs sok veszteni való idő — és lépijen be mindnyájan a Kossuth Ferenc vezérlete alatt álló függetlenségi és 48-as pártba!

Tegyétek ezt meg azonnal Bánffy, Andrassy, Zichy, Szivák és többi jelesünk! Hiszen most e nehéz percekben minden más érdek és minden egyéb program eltorpúl és háttérbe kell, hogy szoruljon a legfőbb cél a nemzeti jogok biztosítása mögött. Tegyétek ezt meg és én erősen hiszem, hogy minden igaz magyar szívü, bár most még szabadelvű vagy más párti képviselő követni fogja őket. Erős nekem a hitem, hogy ez volna az első nyert csatánk.

Ezzel felelünk vezéreink sértő kiutasítására!

Ezt kívánja most a haza érdeke. Ez legyen az első teendőnk!

Lapunk 4 oldal.

Barna Dezső

női ruhakelme, vászon, szőnyeg és fehérnemű üzlete
Sátoraljaihely, Kellner-féle ház, a főtér mellet

Népszanatórium.

Két közlemény.

Írta: Dr. Gerő Sándor
kir. törvényszéki orvos.

(II.) A tudóvész nem csak a legalsóbb rétegek embereit sújtja, csupán, hanem kirekelhetetlen az magas intelligenciája embereikkel szemben is, akik vagyontalanságuk miatt a a betegség gyógyítására szükséges eszközökkel éppen úgy nem rendelkeznek, mint a szegény munkások.

Előttünk szinte naponkénti jelenségeket képeznek azok a férfiak, kik nehéz, megfeszített tanulmányukkal töltött ifjokor után magas képzettséggel, tettvagyfői etelne lépnek tudományos pályájukra, napjaikat munkában töltik, sőt éjjeleket áldoznak fel annak, s egyszer bizonyos jövőt ígérő polera jutva családút is alkotnak, talán már eredménytelen munkásságuk eredményül valamit meg is takarítottak, s a kik munkásságuk közepette letartak meg a tudóvész azon sokszor első, megdöbbentő jelensége, a vérköhögés által. Az intelligens, gondolkodáshoz szokott emberek tudják, hogy ez mit jelent; egyszerre szemük előtt áll minden életterviüké, sőt életük megsemmisítésének tudata, mindazon szorongó szivetzúzó érzésekkel, amelyek a reménynek s kilátásoknak, a nehéz munkával töltött fiatalság sikereinek megsemmisítése lelkükben támaszt, az elhagyott család sorsának sejtelmé s mindaz az a fájdalom, a mi csak a magas ész és érzésvilágba magát felközdött ember lelkét töltheti ki. A villámcsapásterő és nagy rázkódtatással jelentkező első roham után a betegség folytatja aknamunkáját, a beteg halványulni kezd, gyöngül, csökken a munkaeő és életkedv, kezdődik a köhéscélés és alássa észrevetlenül mártalekának életerejét. S ha hosszú testi és lelki szenvedés után vissza megváltja a halál a szerencsétlen tudóbajost, megváltva csak a szegény tudóbasz lesz, mert a minden nélkül maradt család nyomorusága csak ezután tör ki elemetaris erővel.

Aki azt hiszi, t. olvasó közönség, hogy ez a vázlat túlzott, az nezen szét az illető körökben, kérdezze meg azokat a jóléltű főnököket, kik időről- időre nyújtják segítő kezüket az ilyen szerencsétlen hivatalnoknak, alkalmazottaknak; kérdezze meg azon jótékony magánosokat és egyesületeket, kik előbb a beteget, aztán a hátramaradtjait veszik oltalmukba.

Határozottan bebizonyult és a legújabb évek tapasztalatai mind világosabban tanítanak meg rá, hogy jó levegő, célszerű és bőséges táplálkozás, az egyén erejéhez szigorúan hozzá mért mozgás, a test megdezdése alkalmas gyógyeszközökkel, szigoru orvosi vezetése és ellenőrzése mellett megakadályozható a bántalom tovább fejlődése, sőt teljes gyógyulást is hoznak létre. És így ha azt a szegény munkást vagy azt a vagyonatlan intelligens embert mindjárt az első alkalommal, amikor betegségének egész kezdetén kerül orvosi vizsgálát alá, kiszabadítjuk bűzös, rossz levegőjű lakásából és elhelyezzük egy intézetbe ahol jó levegő, jó táplálás egészséges lakás, fürdők által való ápolása a bórnek és edzés a testnek, továbbá az állandó fellügyelet s az orvosi fejevellemmel a szervezetet megerősítjük, ellentállási képességét növeljük úgy a káros folyamat megállapodás, sőt visszafordulás s ezzel néhány hónap alatt visszaadtuk neki egészségét s megtanítjuk arra,

hogyan őrizze meg azt otthonában. Visszaadtuk neki munkaeerjét, visszaadjuk őt családjának, melyet megtentetünk nyomortól és az elzüléstől.

Es hol lehetősége ezen kiválmaknak teljesíthető? Tisztan tudóvészek számára épült és fentartott intézetekben: sanatóriumokban.

Magyon jól tudjuk mindannyian, hogy ilyen sanatóriumokat évtizedek óta népesítenek be vagyonos tudóvészes betegek, akik képesek azon pénzbeli áldozatokat hozni, amelyekkel a sanatóriumi gyógyítás összeköve van. Es az ilyen sanatóriumok egyre szaporodnak, egyre nagyobb arányokban adják vissza a gyógyulást kereső jómódu tudóvészesek egészségé és munkaképességé, mert a tapasztalat kimutatta, hogy azok, kiknek betegsége meg nem túl magas fokú, ott meggyógyulnak és meg azoknál is, a kiknél a gyógyulás el nem érhető, legtöbbször életük az életnek és munkaképességnek jelentékeny meghosszabbítását.

De mit teyennek a szerencsétlen szegénysorsú tudóbetegek, akik vagyontalanságuk miatt ezen áldozatokat nem bírják meg? Erre a választ világosan megadja az országos statisztikai kimutatás, mely szerint Budapesten 100 tudóvész okozta halálát eset közül 90 esik szegények és csak 10 a gazdagok és középvagyonosok osztályára; s így a magyarországi szegény osztályának évenként 40—50,000-re menő halottja van, mert körülményei ilyen kedvező viszonyok közt való elhelyezkedést nem engednek meg s így, kevés kivétellel szegénysorsú tudóbetegek, ha a betegséget megkapja, feltétlenül el van vesztve.

Ezen költöbbség felismerése képezte kiinduló pontját Európaszerte azon nemes mozgalomnak, amely a szegénysorsú emberek szenvedő millióinak, vagyonosok által a vagyonatlan tudóbetegek számára rendelt sanatóriumok felállítását megvalósították. Ez nyújtja magyarázatát annak, hogy Anglia, a német birodalom, Schweic, Franciaország, újabban a nagy Oroszbirodalom, Olaszország, ma már át vannak szóva a tudóbetegek népszanatóriumainak hálózata által és Európa művelt államai követik am azok példáját.

Igy létesült hála Gondviselésének, a nemes és meleg lelkű emberek adományából és a magas kormány anyagi támogatása mellett igen rövid idő alatt az ország szivében, Budapesten, az első szegénysorsú tudóbetegek sanatóriuma, amely a nemzet életében örök időkre ragyogó emlékké marad. Így indult meg a mozgalom hazánk különböző vidéki városában is s csak kis idő kérdése mikor épül fel a gyulai, hódmezővásárhelyi, vasmegeyi népszanatórium.

A külföld, valamint fővárosunk s az említett vidéki városainak e nemes példája előttünk van a legnagyobb elismerést érdemlő buzgalom, bátorság és ösztönző sikerei kijelölők számunkra is az utat, amelyen indulkunk ki és amelyen haladva, mi is elérhetjük azon eredményeket, amelyekkel a tudós külföld ma már büszkén dicsekedhet. Ezen világraszóló humaniszticus intézményi létjogosságsága befejezett dolog, az már utat tört a szükségesség, a nélkülözhetetlenség világába.

Ha kérésünk, minden elvesztett és több száz elvesztett életet jelent és szent meggyőződésöm, hogy a legközelebbi generáció el fog itélni bennünket, ha téltelenk maradunk.

Választási hírek.

Szombaton esős, boros volt az ég s akadtak aggodalmaskodók, kik Buza Barna másnap tartandó programmbeszédének sikerét féltették az időjárástól. De a természet úgy látszik, nem oly ellensége a magyar ügynek, mint pl. Bécs, és vasárnap oly gyönyörű időre ébredtünk, hogy különben kívánni sem lehetett. Mintha az ég is gyönyörkődni akart volna a magyar néplelek ama öntudatos és fenséges megnyilatkozásában, melynek ezen a napon tanui lehetünk.

E napról tudósításunk a következő:

A képviselők fogadtatása.

Már a kora délelőtti órákban népesedni kezdett a függetlenség kör helyisége előtti térség, a honnan a a városi függetlenségi kör diszes zászlója alatt a megyei függetlenségi és dissidens pártok vezetői és mindkét párt számos tagjából alakított küldöttség vonult diszes fellebörgött hosszú menetben az érkező képviselő vendégek elé. A pályaudvaron városunkban idős képviselők közül megjelent *Mecner* Béla és *Kelen* Soma, s ott volt a város és környéki függetlenségi és dissidens párti választó polgárainak színe java. A vágányok előtti térség szűknek bizonyult a megjelent vendégek befogadására s így annak nagyobb része az indóház előtti térségbe állott fel zászlók alatt. A déli gyorsvonattal megérkezett: *Ben* dek János, *Bern* áth Béla, *Fark* as házy Zsigmond, *Kún* Árpád, *Me* z ő s s y Béla, és *Szász* József országgyűlési képviselőket, akiknek társaságában érkezett meg dr. *Buza* Barna képviselőjölöltünk is, a vasuti kocsiból való kiszálláskor id. *Mecner* Gyula idvűzölte elsőben, a kinek beszéde után *Bern* áth Béla közönte meg a maga és képviselőtársai nevében a szíves fogadtatást. Az indóház előtti óriási teret egészen megtöltötte a közönség, ahol *Pek* áry Gyula a sátoralaujhelyi függetlenségi kör érdemes elnöke fogadta újból a képviselőket, akiknek nagyhatású beszédjére *Ben* dek János válaszólt lelkű szavakkal. A képviselők innen kocsikon — kísérve a zászló-erős küldöttségtől — a két oldalt végig sorfalat álló több ezernyi közönség folytonos éljenése és kaplangetése között a függetlenségi párt ez alkalomra szépen feldiszitett körhelyiségebe vonultak, a tiszteltökre rendezett bankettre, ahol a vendégeket a már előző nap érkezett *Eötvös* Károly és *Olay* Lajos országgyűlési képviselők és a függetlenségi pártkör tisztikara fogadta. A banketten megjelent képviselők a Makón ugyanaznap tartott Kossuthszobor leplezési ünnepélyre idvűzölő táviratot küldtek. Természetes, hogy úgy bevonuláskor, mint a banketten a képviselőjölöltnek is bőven kijutott az ovációból.

A programmbeszéd.

Jóval 3 óra előtt gyülekezni kezdett a polgárság a Széchenyi-téren a programmbeszéd meghallgatására. Társadalmi életünk legelőkelőbb tagjai, a választópolgárok minden rétege jelen volt a gyűlésen. Pontban 3 órakor dr. *Fried* Lajos kerülési pártelnök megnyitottunk jelenítette ki az ülést, idvűzölte a polgárokat és átadta a szót *Eötvös* Károly országgyűlési képviselőnek. *Eötvös* politikai nyilatkozatot — bár

a közönség ilyet akart tőle hallani, — nem tett, hanem a jelölt eddigi parlamenti működését méltatta, kiváló tehetséget, párhuzságot magasztalta és a polgárságot arra buzdította, hogy *Buza* Barnát egyhangulag válasszák meg képviselőnek.

Ezután *Mezős* Béla beszélt, beszédében különösen a bécsi kihallgatás botránys lefoylásával foglalkozott. *Mezős* után *Farkas* házy Zsigmond, *Kún* Árpád és *Benedek* János beszélték, kiknek beszédeit nagy érdeklődéssel hallgatták és zajos tapsokkal és éljenzésekkel honorálták.

Benedek János beszéde után következett a jelölt programmbeszéde.

Buza Barna szóinkai képességét ezen lapok olvasó közönsége előtt nem kell külön ismertetnünk. Jól ismerjük azt mindannyian. *Buza* Barna is a bécsi kihallgatáson történetekkel kezdte beszédét. Mely keserséggel emlékezett meg az újabb bécsi machinációkról, de bizalmának adott kifejezést, hogy ez a magyar nép eddigi állásfoglalását nem befolyásolja, hanem kitart a magyar nemzeti követelmények mellett és ha kell vérelv is megvédi alkotmányát. A közönség zűgő éljenzettel adott igazat a szónok reményének. Majd részletesen kifejtette programját, melynek minden egyes pontját nagy tiszszéssel fogadta a polgárság.

Buza Barna programmbeszéde után *Szász* József, *Mecner* Béla és *Bern* áth Béla országgyűlési képviselők intéztek még beszédet a közönséghez s ezzel a gyűlés berekesztették. A nép ezután *Buza* Barnát élvteto és hazafias dalokat énekelve szűjjel oszolt.

A bankett.

A képviselőjelölt tiszteletére este bankett volt a színházban, melynek termét zsufolóság megtöltötte a közönség. A hivatalok vezetői, a körök, egyesületek, vidéki pártok kiküldöttjei, kerlitéltnek vezetőrfiai, a polgárság színe-java jelen volt ezen a banketten, hogy ünnepelhesse képviselőjölöltjét.

A vacsora alatt több felközdöntő hangzott el, melyeknek sorát *Székely* Elek nyitotta meg, ki a képviselővendégekkel idvűzölte. Azután *Bern* áth Béla — Sátoralaujhelyi polgárságát, dr. *Fried* Lajos — Kossuth Ferencet, dr. *Reichard* Salamon — gr. *Andrássy* Gyulát, dr. *Szirma* y István — gr. *Apponyi* Albertet, *Szász* József — a hölgyeket, *Mecner* Béla — *Buza* Barnát, *Buza* Barna — id. *Mecner* Gyulát, id. *Mecner* Gyula — a testvéries együttérést, dr. *Fried* Lajos — *Dókus* Gyulát, *Dókus* Gyula — *Zemplény* vármegyéjét, dr. *Szirma* y István — *Pek* áry Gyulát, *Pek* áry Gyula — a koalíciót, dr. *Holló* Andor — dr. *Fried* Lajost, dr. *Fehér* Márton — a köztársaságot, *Dolozselek* Albert — *Buza* Barnát, *Buza* Barna — az ujhelyi iparosokat közdöntötte tel.

A páholyokat diszes hölgyközdönség töltötte meg.

A válaeztás napja.

A vármegye központi válaeztmánya *Dókus* Gyula alispán elnöklete alatt e hó 25-én délután 5 órakor tartott ülésében a sátoralaujhelyi kerületben a válaeztás napját okt. hó 2-ára tűzte ki. Válaeztási elnök: *Pek* áry Gyula lesz, a küldöttségi elnökör és gyűzők is ugyanazok, mint akik a mult válaeztásnál voltak és szavazás esetén a egyes községek az 1905. jan. 26-i válaeztásnál megállapított küldjtséget elött és sorrendben fognak szavazni.

Égy doboz „Jvori” levélpapír 50 levél 50 boríték 1 korona.
Kapható: Landesmann Miksa és Társa papirkereskedésében.

Kiadó pince.

a városban egy szép, nagy-száraz pinczehelyiség. — Bővebbét a kiadóhivatalban.

Bérbeadó, esetleg eladó

egy kétszobából, konyhából és mellékhelyiségekből álló lakóház, melybe azonnal be lehet költözködni.

Közvetítők díjaztatnak.

Ertekezhetni dr. **Erényi Manó** ügyvéd irodájában **Sátoraljaujhelyben**.

Egy óriási **Filodendró** elköltözés miatt jutányos áron eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Keresek egy csinosan butorozott szobát föltétlenül külön bejárattal. — Ajánlatok a cím közlésével Dr. alatt kiadóhivatalba.

Bérbeadó

az alsó-regmeczi közbirtokossági „**Pridahegy**” faragó kőbánya. A feltételek megtudhatók **Csuka Ödön** ügyvédnél Sátoraljaujhelyben.

Szőlősgazdák figyelmébe.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy az igen előnyösen ismert **Maláricsik Pál-féle**

Bor-sajtók szabadalmát

megvettem és azokat gépjavitó műhelyemben készítettem. Ezen gyártmányt, melyet kiváló szakszerűen készítették, a legmelegebben ajánlom a t. szőlősgazdák figyelmébe. A borsajtókat nagy választékban tartom raktáron.

Kiváló tisztelettel

Reismann Károly
gépjavitó műhelye
a dohánygyár háta mögött.

Kizárólag tiszta gyapjukelmék és hozzávalók.

Fő üzlet: **Budapest, Museum-körút 1.**

Fiókók: Arad, Belgrád, Debrecen, Fiume, Kassa, Kolozsvár, Miskolc, Nagyvárad, Pozsony, Pécs, Szófia, Temesvár, Zágráb.

Alapított
1845

NEUMANN M.

Alpított
1845

Telefon 226. es. és kir. udvari szállító Telefon 226.
férfi, fiu és leányka ruha telepe

Miskolc Széchenyi-utca 44. Miskolc

Férfi és fiuöltönyök.
Felöltök.
Gallérok.
Köppenyek.

Külön méret szerinti osztály.
Fővárosi kiállítás.
Személyes felügye-
tem alatt.

Fiú és leányka gyermek ruhák és felöltőkben folytonos újdonságok érkezése.

Ár szabott árak minden darabon számokban van feltüntetve.

Eladó ház.

A csalogány-utcai házaim akár házanként, akár a funduson álló összes épületekkel eladók.

Értekezni lehet:

Olchváry Lajos

tulajdonossal

B.-Szerdahelyen.

! Bérnélásra !

Ár közeledő bérnélásra legalkalmasabb ajándék egy

imakönyv

Nagy választékban és a legjutányosabb áron kapható

Landesmann Miksa és Társa

könyv- és papirkereskedésében

Sátoraljaujhely

a Rákóczi-utcában, Nagy Ferencz mellett.